1448

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ 8
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΣΤΟΑ ΠΑΠΠΟΥ 4
ΤΗΛΕΦΩΝΑ { ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ: 27-752
ΓΡΑΦΕΙΩΝ: 27-562
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩΝ: 27-574

Ο ΤΥΠΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
3
ΜΑΡΤΙΟΥ 1935
ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΤΟΣ Α' - ΑΡΙΘ. 77 - ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΤΑ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΑ - ΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

ΟΙ ΚΑΤΑΖΗΤΟΥΜΕΝΟΙ ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ

ΜΙΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΘΑ ΠΑΤΑΧΘΟΥΝ ΑΝΕΥ ΟΙΚΤΟΥ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΤΑΡΤΑΙ

ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον κατὰ τὴν νυκτερινὴν σύσκεψίν του συνέταξε καὶ ἀπηύθυνε τὸ κάτωθι διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν:

«Ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις κατέβαλε πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὁμαλότητος καὶ μέχρις ἀκόμη ἐνδοτικότητος ἀπέναντι τῶν ἀντιπάλων της, αἰφνιδίως τὴν ἑσπέραν τῆς 1ης Μαρτίου κίνημα ὑπὸ παραφρόνων παρασκευασθὲν ἐξερρηγνύετο εἰς μίαν μονάδα τῶν Ἀθηνῶν τάχιστα κατασταλὲν καὶ εἰς τὸν Ναύσταθμον.

Ἀπόστρατοι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ εἰς οὐδὲν λογισάμενοι τὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ ἀνώτερα συμφέροντα τοῦ Ἔθνους, ἀγόμενοι μόνον καὶ μόνον ὑπὸ πνεύματος ἐμπαθοῦς κομματισμοῦ ἐξεβίασαν τὰ πληρώματα τῶν πολεμικῶν πλοίων καὶ παραλαβόντες τὸν Ἀβέρωφ, τὴν Ἔλλην καὶ δύο ἀντιτορπιλλικὰ ἀπέπλευσαν ἐν σπουδῇ τὴν νύκτα τῆς 1ης πρὸς τὴν 2αν Μαρτίου διευθυνόμενοι πρὸς Κρήτην. Συγχρόνως ὁ ἐκεῖ παραμένων ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων ἐνεθάρρυνε τοὺς ἐν Χανίοις ὀπαδούς του πρὸς ἀνταρσίαν καὶ κατέλαβε δι' αὐτῶν τὰ Χανιὰ καὶ τὴν Ρέθυμνον, ἀναμένων τὰ στασιαστικὰ πλοῖα ὅπως ἐπιδράμῃ κατὰ τῆς Ἑλλάδος, ἀρχίζων ἐκ νέου ἐμφύλιον πόλεμον.

Ἡ Κυβέρνησις ἔχει τὴν ἀπόφασιν νὰ πατάξῃ δι' ὅλων τῶν μέσων τὴν ἀνταρσίαν, μὴ φειδομένη οὐδενὸς καὶ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν ἔννομον τάξιν. Θὰ ἐνεργήσῃ μετὰ ταχύτητος καὶ ἀποφασιστικότητος. Ἔχουσα τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁλόκληρος ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ἐννοεῖ νὰ γίνῃ δοῦλος οὐδενὸς καὶ ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν βίαν ὀλίγων παραφρόνων οἵτινες θέλουν νὰ ὑποτάξουν εἰς τὰς ὀρέξεις των ὁλόκληρον τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος, καλεῖ τὸν Λαὸν εἰς τὸ πλευρόν της πρὸς ταχεῖαν καὶ δραστηρίαν καταστολὴν τῆς ἐθνοκτόνου ἀνταρσίας καὶ ἐνεργὸν ἄμυναν τῶν ἐλευθεριῶν καὶ τῶν δικαιωμάτων του. Ἡ Κυβέρνησις θὰ καλέσῃ ὑπὸ τὰ ὅπλα κλάσεις τινὰς ὡρισμένων περιφερειῶν τῆς Χώρας πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων αὐτῆς καὶ εἶνε βεβαία ὅτι τὰ ὑπερήφανα τέκνα τῆς Ἑλλάδος θὰ σπεύσωσι νὰ παράσχωσι τὴν ἐνεργὸν συνδρομήν των ὑπὲρ τῆς Πατρίδος. Εἶνε δὲ βεβαία ὅτι μὲ τὸν Λαὸν εἰς τὸ πλευρόν της θὰ ἀποκαταστήσῃ ἅπαξ διὰ παντὸς ταχέως καὶ δραστικῶς τὸ Κράτος τοῦ Νόμου».

Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ

Εὑρισκόμεθα λοιπὸν εἰς τὰ πρόθυρα τοῦ μεγάλου ἑλληνοβενιζελικοῦ πολέμου. Δὲν θέλομεν νὰ εἴπωμεν: «Τόσῳ τὸ καλύτερον». Ἀλλὰ σκεπτόμεθα: Τοὐλάχιστον αὐτὴν τὴν φοράν, θὰ καθαρισθοῦν οἱ λογαριασμοί, οἱ ὁποῖοι συνεσωρεύθησαν ἀπὸ εἴκοσι πέντε χρόνων. Καὶ εἶνε λογαριασμοὶ γεγραμμένοι μὲ αἷμα.

Τὸ καθεστὼς τὸ ἰδικόν μας ὑπῆρξε πάλιν καλόν, εὔτακτον, φρόνιμον, συντηρητικόν, μετριοπαθές, ὑποχωρητικώτατον. Μάνα ἀντὶ χολῆς. Ἀλλὰ ὁ ἄτιμος ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων, ἐπέταξεν ὅλας αὐτὰς τὰς «ἀρετάς» μας εἰς τὸν κάλαθον, δικαίως καὶ μᾶς κηρύσσει τὸν πόλεμον.

Δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ τὸ εἴπωμεν ἐπὶ τέλους: Τόσῳ τὸ καλύτερον.

Εἶνε βεβαίως πάντοτε πιθανὸν τὰ διαβήματα τοῦ Σατανᾶ νὰ ἀποτύχουν: Νὰ μὴ τὸν ἀκολουθήσουν οἱ ἄνθρωποί του μέχρι τέλους. Νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι, χωρὶς οἱανδήποτε δικαιολογίαν, τοὺς ὠθεῖ εἰς μίαν περιπέτειαν, ὅπου αὐτοὶ παίζουν τὴν κεφαλήν των, — διότι περὶ κεφαλῶν πρόκειται αὐτὴν τὴν φοράν, δὲν πρόκειται περὶ παρονυχίδος — αὐτὸς δὲ εἰς τὴν κρίσιμον στιγμὴν θὰ τοὺς ἐγκαταλείψῃ καὶ θὰ ἐξαφανισθῇ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Εἶνε πάντοτε πιθανὸν νὰ μὴ δυνηθῇ νὰ κινήσῃ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἡ πιθανότης ὅμως αὐτὴ εἶνε ἰσχνή· καὶ τὴν ἀπισχναίνει τὸ οἰκτρὸν παράδειγμα τῶν προδοτῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ναυτικοῦ, οἱ ὁποῖοι ἐδολοφόνησαν συναδέλφους των, ἐδολοφόνησαν ναύτας, ἔκλεψαν τὰ πλοῖα τῆς Πατρίδος των, καὶ ἐπῆγαν νὰ τὰ προσφέρουν ὡς ὅπλα ἀνταρσίας εἰς ἕνα παράφρονα ἐγκληματίαν.

Εἶνε ἰσχνὴ ἡ πιθανότης νὰ ἐγκαταλειφθῇ ἡ προσπάθειά του. Ἀλλά, πράγματι, τόσῳ τὸ καλύτερον. Μὲ τὸν ἄτιμον αὐτὸν πολιτικὸν καὶ μὲ ὅλους ἐκείνους, ὅσους εἶχε κατορθώσει νὰ ἀτιμάσῃ, οὐδεμία ποτὲ συνεννόησις ἦτο δυνατή. Οὐδεμία ἐλπὶς ὅτι αὐτὸς καὶ αὐτοὶ θὰ ἄφηναν ἥσυχον τὸν τόπον.

Εἶνε ἀνάγκη νὰ στρέψωμεν πρὸς τὰ ὀπίσω τὸ βλέμμα; Κινήματα, ταραχαί, ἀνατροπαί. Ἀφ' ἧς ἐνεφανίσθη εἰς τὴν σκηνὴν τῆς Ἑλλάδος, ὁ λαὸς ζῇ ἡμέρας περιπετειῶν, αἱμάτων καὶ ἀγωνίας. Τὴν γαλήνην του — αὐτὴν ἀνέκαθεν ἐπεβουλεύθη.

Πρό τινος χρόνου τὰ φρικτὰ ὄργια μιᾶς ἐπαύλεως εἶχον ἀναστατώσει τὸν κόσμον. Ὁ ψυχοπαθὴς πυργοδεσπότης παρέσυρεν ἕως ἐκεῖ γυναῖκας, καὶ εὕρισκεν ἡδονὴν νὰ τὰς τυραννῇ. Μόνον παρομοία ψυχικὴ διαστροφὴ ἐξηγεῖ τὸ φαινόμενον τοῦ μαύρου ἀνθρώπου. Διαπράττει τὸ κακόν, χάριν τοῦ κακοῦ. Διότι...

Θὰ ἠθέλαμεν νὰ εὑρίσκωνται ἐδῶ, μὲ μίαν κεφαλήν, ὅσοι λέγονται φιλελεύθεροι καὶ νὰ τοὺς ἐρωτήσωμεν, καὶ νὰ μᾶς εἰποῦν — ἐὰν δὲν ἀπέμαθον τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν: Αὐτὴ ἡ τεραστία ἀναστάτωσις μὲ τὰς ἀνυπολογίστους συνεπείας, ποίαν αἰτίαν, ποῖον σκοπόν, καὶ ποίαν δικαιολογίαν ἔχει; Διατί ἐκηρύχθη ἡ στάσις; Διατί ἡρπάγησαν, καὶ μετεβλήθησαν εἰς πειρατικά, τὰ πλοῖα τοῦ ἐθνικοῦ στόλου; Διατί τὸ αἷμα; Διατί ἐταράχθη καὶ πάλιν ἡ γαλήνη τοῦ λαοῦ; Διατί ἀνακόπτεται τὸ ἔργον τῆς προόδου τοῦ τόπου, καὶ ὑφίσταται πάλιν ἡ χώρα ἕνα κλονισμόν, ἀπὸ τὸν ὁποῖον Κύριος οἶδε πότε θὰ συνέλθῃ; Διατί τέλος ἐμφανίζει πάλιν ἡ Ἑλλὰς ἐνώπιον ὅλου τοῦ κόσμου τὴν εἰκόνα τοῦ Μεξικοῦ μὲ τοὺς αἰωνίους ἀντάρτας του, καὶ τῆς Κίνας μὲ τοὺς λῃστὰς καὶ τοὺς πειρατάς της;

Διατί; Τί τοὺς ἔκαμαν, καὶ τί θέλουν;

Οἱ φιλελεύθεροι δὲν θὰ μᾶς ἀπαντήσουν. Ἀλλ' ἂν ὑπάρχουν μεταξύ των ἄνθρωποι μὲ κόκκον νοῦ, θὰ σκέπτωνται ὅτι ὄντως κατέχεται ἀπὸ κακὴν παραφροσύνην ὁ ἀρχηγός των.

Οἱ φιλελεύθεροι... Ἀλλὰ οἱ ἰδικοί μας; Τί νὰ λέγουν ἆρα γε σήμερον οἱ μιγάδες τοῦ ἰδικοῦ μας στρατοπέδου; Τὰ τερατογενῆ ὄντα, μὲ σῶμα ἀνθρώπου καὶ κεφαλὴν τράγου μὲ διόπτρας; Τί νὰ λέγουν τώρα ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι ἀπεκάλουν ἀδιαλλάκτους τοὺς ὀρθοφρονοῦντας, καὶ μᾶς ἔβλεπον ὡς μανιακούς, καὶ ᾤκτειραν τοὺς μανιακοὺς ἐν τῇ ψυχρᾷ «λογικῇ» των;

Αὔριον τὰ στρατοδικεῖα θὰ δικάσουν, καὶ μεθαύριον τὰ ἐκτελεστικὰ ἀποσπάσματα θὰ ἀρχίσουν νὰ τυφεκίζουν τοὺς ἀντάρτας — διότι περὶ αὐτοῦ βεβαίως συζήτησις δὲν γεννᾶται. Ἀλλὰ ἡμεῖς θὰ ἐπεθυμοῦμεν νὰ παραπέμψωμεν εἰς ἓν στρατοδικεῖον εἰδικόν, τοὺς ἰδικούς μας προδότας. Ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ὑπεκρίνοντο τὸν λογικόν, καὶ ἡ λογική των εἰς τὴν πραγματικότητα ἦτο φόβος, ἦτο συμφέρον, ἦτο ἀπιστία. Ἦσαν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐπεθύμουν νὰ χωνεύσουν ἡσύχως. Ἦταν οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ ἐμπορεύωνται τὴν «διαλλακτικότητα» τῶν ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν. Ἦσαν οἱ μιγάδες, οἱ χωρὶς συνείδησιν, χωρὶς πίστιν καὶ χωρὶς χρῶμα.

Εἶνε ἀτύχημα ὅτι ἡ χλιαρὰ προσπάθεια αὐτῶν τῶν εὐνούχων... Ἀλλὰ τί τὸ θέλομεν τὸ παρελθόν; Ἐκ τοῦ παρελθόντος ἐφθάσαμεν εἰς ἓν εὐκταῖον παρόν: Ὁ ἄτιμος ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων ἐκήρυξε τὸν πόλεμον ἐναντίον τῆς πατρίδος του ὑπὸ τὸ κράτος ἀχαλινώτου ἀλλοφροσύνης, χωρὶς δικαιολογίαν, χωρὶς ἠθικὸν πρόσχημα, χωρὶς αἰτίαν καὶ χωρὶς λόγον. Ἡμεῖς ἐζητοῦμεν ἀπὸ τὸν οὐρανὸν τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν. Εἶνε ἀπερίγραπτον πόσον χαίρομεν τώρα, ὅτε ἡ εὐκαιρία ἦλθε. Διότι τώρα θὰ ἐπέλθῃ ἐπὶ τέλους ῥιζικός, ὁ καθαρμός. Καὶ ἡ συντριβὴ θὰ εἶνε πλήρης. Θὰ καταπολεμήσωμεν τὸν ἀντάρτην μὲ μῖσος καὶ ἀναλγησίαν, ὅσην δὲν ἐδείξαμεν πολεμοῦντες ἐναντίον τῶν Βουλγάρων καὶ ἐναντίον τῶν Τούρκων. Διότι ἐκεῖνοι ἐμάχοντο πρὸς ξένους. Αὐτὸς μάχεται κατὰ τῆς ἰδίας του πατρίδος. Ἐκεῖνοι ἦσαν ἐχθροί. Αὐτὸς εἶνε προδότης.

Χάρις εἰς τὴν ἐπελθοῦσαν εὐκαιρίαν θὰ ἀπαλλάξωμεν εἰς τὸ διηνεκὲς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ βενιζελικὸν ἄγος. Ὅπως τὸ προείπωμεν: Θὰ ἔλθῃ στιγμή, καθ' ἣν ἡ ἐκκαθάρισις θὰ ὑπάρξῃ πλήρης, καὶ δὲν θὰ μείνῃ βενιζελισμὸς οὔτε ὡς δεῖγμα. Ἡ στιγμή, εὐτυχῶς, ἦλθε.

Καὶ τώρα πόλεμος μέχρις ἐξοντώσεως, τῶν ἀνταρτῶν, πόλεμος μέχρι θανάτου.

Ἕλληνες πολῖται, κηρύττομεν τὴν ἐπιστράτευσιν τῶν ψυχῶν σας. Ὁ ἀγὼν εἶνε διὰ τὴν ἐλευθερίαν σας, διὰ τὴν ἡσυχίαν σας, διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ν. ΚΡΑΝΙΩΤΑΚΗΣ

Οἱ ὁρκισθέντες χθὲς τὴν νύκτα νέοι ὑπουργοί: Ἀριστερὰ ὁ ἀρχηγὸς τῶν ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰωάν. Μεταξᾶς, ὑπουργὸς ἄνευ χαρτοφυλακίου. Δεξιὰ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀντιναύαρχος κ. Σοφοκλῆς Δούσμανης.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Ὁ ἀντιστράτηγος καὶ Στρατιωτικὸς Διοικητὴς κ. Δ. Πετρίτης. ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝ: Ὁ διοικητὴς τῆς προτύπου πυροβολαρχίας, λοχαγὸς κ. Γ. Κουρούκλης, ὁ ἐνεργήσας κεραυνοβόλως διὰ τὴν καταστολὴν τῆς στάσεως εἰς τὸ πρότυπον τάγμα εὐζώνων. ΔΕΞΙΑ: Τὸ ἡρωικὸν θῦμα τοῦ καθήκοντος, ὁ ἀρχιεπιστολεὺς τοῦ Στόλου ἀντιπλοίαρχος Ἀθ. Σιῶκος, τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη τὴν 11ην πρωϊνὴν ἡ κηδεία.

Τὸ θωρηκτὸν «Ἀβέρωφ» πρὸ τῆς Σχολῆς τῶν Δοκίμων

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

«Ὁ Τύπος», ἑρμηνεύων ἐν τούτῳ, ὡς πιστεύει, τὸ αἴσθημα σύμπαντος τοῦ ἔμφρονος κόσμου, ἐκφράζει τὴν χαρὰν καὶ ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰω. Μεταξᾶ. Ὅταν παρουσιάσθη ἐπιβεβλημένη ἡ συνένωσις ὅλων τῶν δυνάμεων τῆς παρατάξεως, ὁ κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν ἰσχυροτάτην δύναμιν, τὴν ὁποίαν ὡς προσωπικότης καὶ ὡς κόμμα ἐκπροσωπεῖ. Ἀνεδείχθη ἀντάξιος τῶν παραδόσεων τοῦ ἔμφρονος κόσμου καὶ ἔδωκεν εἰς τὸν λαὸν μίαν ἀκόμη βεβαιότητα περὶ τοῦ ὅτι ὁ ἀγὼν θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν πρέπουσαν κατεύθυνσιν καὶ θὰ ἀχθῇ εἰς αἴσιον τέρμα.

«Ὁ Τύπος» ἐκφράζει ἐπίσης τὴν ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν τῆς Κοινῆς Γνώμης διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ἀντιναυάρχου καὶ πολυτίμου συνεργάτου τοῦ «Τύπου» κ. Σοφοκλέους Δούσμανη ὡς Ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν. Ὀρθόδοξος εἰς τὰ φρονήματα, γενναῖος μεταξὺ τῶν γενναίων, σεμνὸς καὶ ἡρωικός, εἶνε μία μεγάλη ναυτικὴ προσωπικότης. Αἱ νῖκαι τοῦ στόλου, αἱ ὁποῖαι ἀνέδειξαν ἄλλους «ἐνδόξους ναυάρχους», ὀφείλονται εἰς αὐτόν. Ὑπὸ τὸν Δούσμανην τὸ ναυτικόν μας θὰ ἀναζήσῃ. Διότι οἱ στόλοι δὲν εἶνε μόνον σκάφη. Εἶνε, πρὸ παντός, ψυχή. Καὶ θὰ ἐμφυσήσῃ ψυχὴν εἰς τὸ ναυτικόν μας ὁ ναύαρχος Δούσμανης.

«Ὁ Τύπος» ἐκφράζει ὁμοίως τὴν ἀνακούφισιν καὶ ἱκανοποίησιν τοῦ ἔμφρονος κόσμου διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ μιγάδος κ. Δημητρίου Μαξίμου ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν. Δὲν εἶνε ὥρα νὰ λέγωνται πολλά. Πολλὰ τὰ κακὰ ὅμως ὀφείλονται εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ ἀνεπιθυμήτου αὐτοῦ μιγάδος, καὶ πολλὰ τὰ καλὰ θὰ γίνουν τώρα, ὅτε ἀπηλλάγημεν αὐτοῦ.

«Ὁ Τύπος», συνελόντως, θεωρεῖ καὶ ἰδίαν του ἱκανοποίησιν τὴν εἴσοδον τοῦ κ. Μεταξᾶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Διότι τὴν εἶχεν ἐπιθυμήσει καὶ τὴν εἶχε συστήσει ἐνθέρμως. Ὡσαύτως τὴν ἀπέβλεπεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν μεταβολήν. Διότι «Ὁ Τύπος» προεῖπε μέχρι κεραίας τί ἐτρέχομεν τὸν κίνδυνον νὰ πάθωμεν εἰς τὸ ναυτικόν, λόγῳ τῆς ἀσυγγνώστου κακῆς διαχειρίσεως τῶν [illegible] «Ὁ Τύπος» [illegible] ἐπανειλημμένως, καὶ [illegible] ἀντικρυς, πρὸς [illegible] τακτικὴ Μαξίμου. Χαίρει, κατὰ συνέπειαν, ὅλως ἰδιαιτέρως διότι ἡ τακτικὴ ἐγκαταλείπεται καὶ ὁ κ. Μάξιμος μᾶς ἐγκαταλείπει.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΣΤΑΣΙΑΣΤΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Εὐθὺς ὡς ἐγνώσθη, ἀπὸ τῆς 10ης νυκτερινῆς τῆς χθές, ὅτι τοῦ ἐκραγέντος ἐπαναστατικοῦ κινήματος ἐπὶ τῶν πολεμικῶν ἡγεῖται ὁ ἐν Χανίοις ἀρχηγὸς τῶν φιλελευθέρων, ἡ Κυβέρνησις κατόπιν ἐπανειλημμένων συσκέψεων προῆλθεν εἰς ἀποφάσεις τεινούσας εἰς ΡΙΖΙΚΗΝ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΟΙΚΤΟΥ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ διὰ σειρᾶς μέτρων, τῶν ὁποίων ἡ ἐφαρμογὴ θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ τῆς σήμερον καθ' ἅπασαν τὴν χώραν.

Κατὰ πληροφορίας ἐπισήμου πηγῆς, τόσον ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Στρατιωτικοῦ Νόμου ὅσον καὶ τὰ δρακόντεια μέτρα ἀσφαλείας κατὰ τῶν ἀνταρτῶν, θὰ εἶνε σκληροτάτη καὶ εἰς ἔκτασιν τοιαύτη, ὥστε οἱαδήποτε διάθεσις τυχὸν ἀντιφρονούντων νὰ παρεμβάλουν προσκόμματα εἰς τὸ κυβερνητικὸν ἔργον, νὰ παραλύσῃ ἀμέσως.

Οἱ διευθύνοντες τὰ πολεμικὰ ὑπουργεῖα καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐν ἀπολύτῳ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς χθὲς ὑπουργοῦ ἄνευ χαρτοφυλακίου κ. Ι. Μεταξᾶ, ΕΛΑΒΟΝ ΕΝ ΛΕΥΚΩ ΕΝΤΟΛΗΝ, ΟΠΩΣ ΔΡΑΣΟΥΝ ΕΝ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘ' ΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΝΟΜΙΖΟΥΝ.

ΣΚΛΗΡΟΤΑΤΑΙ ΚΥΡΩΣΕΙΣ

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς πηγῆς πληροφοριῶν, θὰ ἀντικατασταθοῦν ἢ ἀντικατεστάθησαν ἤδη, πάντες οἱ μὴ ἐμπνέοντες ἐμπιστοσύνην ὑπάλληλοι καὶ ἀξιωματικοί, οἱ δὲ γενικοὶ διοικηταὶ περιβληθέντες μὲ δικαιώματα σχεδὸν δικτατορικὰ προβαίνουν, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν λῆψιν πάντων τῶν μέτρων, ὅπως οἱ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀναμιχθέντες ἢ εὐνοήσαντες τὴν ἀνταρσίαν ΜΗ ΔΙΑΦΥΓΟΥΝ ΤΑΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ ΤΑΣ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ.

Ὅσοι τυχὸν διαφεύγουν μέχρι τῆς στιγμῆς θὰ τεθοῦν ἐκτὸς Νόμου ἐπικηρυσσόμενοι, διδομένου συγχρόνως τοῦ δικαιώματος εἰς τοὺς πολίτας νὰ τοὺς μεταχειρισθῶσιν ὡς ἐχθροὺς τῆς ἐννόμου τάξεως.

Σχετικαὶ ἐντολαὶ ἐδόθησαν ἤδη εἰς τὰς κατὰ τόπους στρατιωτικάς, ἀστυνομικὰς καὶ καταδιωκτικὰς ἀρχάς. Κατὰ τὰς ὁδηγίας ταύτας αἱ κατὰ τόπους ἀρχαὶ θὰ χαρακτηρίσουν, ἀπὸ τῶν πρώτων πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς σήμερον ὡς ΕΠΙΚΗΡΥΧΘΕΝΤΑΣ πάντας τοὺς διαφεύγοντας συνωμότας, τοὺς ὁποίους θὰ ΤΥΦΕΚΙΖΟΥΝ ἐπὶ τόπου καὶ ἄνευ διαδικασίας.

ΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΖΗΤΟΥΝ ΕΦΑΡΜΟΓΗΝ ΣΚΛΗΡΟΤΗΤΟΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΤΑΡΤΑΣ. — ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ

Εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς ῥιζικῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως καὶ τῆς λήψεως τοσαύτης σκληρότητος μέτρων προῆλθεν ἡ Κυβέρνησις, τὸ μὲν διότι ἡ λεγομένη κοινοβουλευτικὴ ἀντιπολίτευσις ἀποδεικνύεται συνωμοτοῦσα ἀναφανδὸν διὰ τῶν ἀρχηγῶν της, τεθέντων ἀλληλεγγύων πρὸς τοὺς ἀντάρτας, τὸ δὲ διότι ἡ ἀγανάκτησις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας κατὰ τῶν συνωμοτῶν ἔφθασεν εἰς τὰ ἄκρα.

Ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀγανακτήσεως τῶν ἀξιωματικῶν ἐγένετο τὴν νύκτα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπου παρουσιάσθη πολυμελεστάτη ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν στελεχῶν τῶν ἐνταῦθα φρουρῶν εἰς τὸν κ. Κονδύλην μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν σμήναρχον κ. Ρέππαν, ἡ ὁποία ὑπέβαλε τὴν παράκλησιν ὅπως ἡ Κυβέρνησις μὴ ΟΡΡΩΔΗΣΗ ΠΡΟ ΟΥΔΕΝΟΣ ΜΕΤΡΟΥ ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΣΚΛΗΡΟΤΑΤΟΥ, διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ ὁριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως τὴν τάξιν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΟΝΔΥΛΗ

Ὁ κ. Κονδύλης ἀπαντῶν εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς εἶπε τὰ ἑξῆς:

— Ἡ ἱστορία δὲν ἔγραψεν, ὅτι παρημελήσαμεν τὸ καθῆκον μας καὶ δὲν ἠγωνίσθημεν πάσῃ δυνάμει, ὥστε νὰ ἐπικρατήσωμεν πάντοτε. Δὲν θὰ γραφῇ τοιοῦτόν τι καὶ τώρα. Θὰ κάμωμεν, νὰ εἶσθε βέβαιοι, τὰ πάντα, ὥστε ἡ ἐπικράτησις νὰ εἶνε πλήρης. Σεῖς νὰ ἐκτελῆτε τὸ καθῆκον σας, ὅπως τὸ ἐκτελεῖτε καὶ νὰ μένετε ἥσυχοι δι' ἡμᾶς. Ἡ ἔκβασις θὰ εἶνε ὅπως τὴν θέλετε καὶ τὴν θέλομεν — καὶ ἀκόμη καλυτέρα. Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ σᾶς συγχαίρω διὰ τὸ φρόνημά σας.»

Η ΛΑΪΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ

Τόσον ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὅσον καὶ τῆς λοιπῆς Ἑλλάδος εὑρίσκεται ἐπὶ ποδὸς ἀπὸ τῶν πρωϊνῶν ὡρῶν τῆς κηρύξεως τοῦ ἀνταρτικοῦ κινήματος, ἕτοιμος νὰ ἐκδικηθῇ τὸ ἀδίκως χυθὲν αἷμα. Χιλιάδες τηλεγραφημάτων καὶ ψηφισμάτων κατακλύζουν τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον καὶ τὰ πολεμικὰ ὑπουργεῖα δι' ὧν ζητεῖται ἡ ἀμείλικτος τιμωρία τῶν προδοτῶν καὶ συνωμοτῶν.

Ἐκ τῶν χθεσινῶν ἐκδηλώσεων τοῦ λαοῦ τῆς πρωτευούσης, ὅστις αὐθορμήτως συνεκρότησεν ὀγκωδέστατον συλλαλητήριον κατεδείχθη ἡ κρατοῦσα ἔξαψις, ἡ ὁποία δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐξικνηθῇ εἰς σημεῖον ἐφαρμογῆς καὶ τοῦ νόμου τοῦ Λύντς κατὰ τῶν συνωμοτῶν.

Ἤδη ἤρχισαν ὀργανούμεναι κατὰ συνοικίας ὁμάδες πολιτῶν μὲ τὸν ἀποκλειστικὸν σκοπὸν τῆς ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου τῆς ῥιζικῆς ἐκκαθαρίσεως τῆς καταστάσεως.

Κατὰ τὸ συγκροτηθησόμενον ἴσως ἐντὸς τῆς σήμερον παλλαϊκὸν συλλαλητήριον θὰ ἀναγνωσθῇ ψήφισμα πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, δι' οὗ θὰ ἀξιοῦται ἡ θανάτωσις τῶν κινηματιῶν καὶ τῶν συνωμοτῶν.

Ἐνδεικτικὸν τῆς εἰλημμένης ἤδη ἀποφάσεως, ὅπως ἐγκαταλεί-

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ)